

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Пещера, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, III ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря Евелина Н. Генинска
в присъствието на прокурора Т. К. Щ.
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Гражданско дело
№ 20235240101053 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, уточнена с молба с вх. № 5968/12.12.2023 г. по описа на Районен съд – Пещера, подадена от Ф. Н. П., ЕГН *****, с адрес: с. Ново село, общ. Батак, обл. Пазарджик, ул. „Търговска“ № 59, със съдебен адрес: гр. Велинград, ул. „Винчо Горанов“ № 6, ет. 1, чрез адв. С. М. от АК – Пазарджик, против Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, за осъждане на ответника Прокуратурата на Република България да заплати на ищцата Ф. Н. П. сумата в размер на 350,00 лв – обезщетение за претърпени имуществени вреди по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера, съставляващи разходите за заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение във връзка с подаден от Прокуратурата частен протест № 3212/29.06.2023 г. срещу Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на подаване на исквата молба в съда – 06.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищцата твърди, че с Постановление от 30.05.2023 г. е прекратено

наказателното производство по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера. Срещу така постановеното постановление била подадена жалба от лицето Мергюл Тефик П. пред Районен съд – Пещера, където било образувано ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера. С Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера било отменено Постановление от 30.05.2023 г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера. Районна прокуратура – Пазарджик, ТО – Пещера подала въззивен частен протест срещу Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера. Ищцата сочи, че за изготвяне на възражение срещу подадения протест ангажирала процесуален представител, на който заплатила сумата от 350,00 лв., за което обстоятелство сключили договор за правна защита и съдействие. Било подадено възражение срещу частния протест. По повод подадения частен протест било образувано ВЧНД № 705/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, като Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера било отменено, тъй като жалбата срещу прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство следвало да бъде оставена без разглеждане от районния съд. В определението на Окръжен съд – Пазарджик била указана възможност за обжалване по реда на чл. 200 от НПК. Тази процесуална правна възможност била използвана и с Постановление от 30.08.2023 г. Окръжна прокуратура – Пазарджик отменила като неправилно и незаконосъобразно Постановлението от 30.05.2023 г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера.

Ищцата твърди, че в случая Прокуратурата не е изпълнила вменените ѝ в чл. 127, т. 5 от Конституцията права и задължения да предприема действия по отмяна на незаконосъобразни актове. Соочи, че Прокуратурата е следвало да извърши преценка и да не подава частен протест във връзка, с който ищецът е ангажирал адвокат за изготвяне на отговор на този протест. Ищецът твърди, че е претърпял имуществени вреди в размер на 350,00 лв. за заплащане на адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение във

връзка с подадения от Прокуратурата въззивен частен протест № 3212/29.06.2023 г. срещу Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера.

По гореизложените съображения ищцата моли съда да постанови решение, с което, на основание чл. 49 от ЗЗД, да бъде осъден ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 350,00 лв. - обезщетение за претърпени имуществени вреди по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО-Пещера, съставляващи разходите за заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение във връзка с подаден от Прокуратурата въззивен частен протест № 3212/29.06.2023 г. срещу Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 06.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. Ангажира писмени доказателства. Претендира разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника Прокуратурата на Република България, в който оспорва предявения иск по основание и размер. Излага съображения за неоснователност на исковата претенция. Счита, че подаването на протест от прокурора е регламентирано в процесуалния закон, поради което не може да бъде основание за ангажиране на отговорност по чл. 49 от ЗЗД. Акцентира върху обстоятелството, че ищцата Ф. П. няма качеството на пострадал по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, тъй като същото се води за престъпление по чл. 235, ал. 1 от НК, което е на просто извършване и в неговия фактически състав не се включва наличие на вредоносен резултат. Поради това евентуално допълнително настъпилите вреди не били съставомерни и не произтичали от престъпното деяние.

Ответникът моли предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заедание ищцата Ф. П., редовно призована, не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от процесуалния представител на ищцата – адв. С. М., в което излага съображения за основателност на предявения иск и моли за уважаването му. Претендира разноски.

В съдебно заседание за ответника се явява прокурор Т. Щ., която моли предявения иск да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан. По делото е постъпило писмено становище от ответника, чрез юрк. Ц. М., в което излага съображения за неоснователност на предявения иск и моли за отхвърлянето му. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно чл. 12 от ГПК и чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От представеното по делото Определение № 53/26.06.2023 г., постановено по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера, е видно, че със същото е отменено като необосновано и незаконосъобразно Постановление на РП – Пазарджик, ТО – Пещера от 30.05.2023 г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера, образувано и водено за престъпление по чл. 235, ал. 1 от НК, като делото е върнато на прокуратурата за изпълнение на указанията, дадени в мотивната част на определението.

Срещу така постановеното Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера, бил подаден частен протест от 29.06.2023 г. от прокурор при РП – Пазарджик, ТО – Пещера. Във връзка с депозирания частен протест било подадено възражение с вх. № 3344/06.07.2023 г. по описа на Районен съд – Пещера от ищцата, чрез адв. Димитър Димитров от АК – Пазарджик. За целта между ищцата Ф. П. и адв. Димитър Димитров бил сключен договор за правна защита и съдействие (л. 22) и издадено изрично пълномощно от ищцата Ф. П. в полза на адв. Димитър Димитров (л. 23). Видно от съдържанието на договора за правна защита и съдействие (л. 22), между страните по него било договорено възнаграждение в размер на 900,00 лв., от които: 350,00 лв. били заплатени в брой при подписване на договора за правна защита и съдействие, а останалата сума в размер на 550,00 лв. следвало да бъде заплатена по банков път по конкретно посочена банкова сметка в срок до 31.08.2023 г. По повод постъпилия частен протест от 29.06.2023 г. от прокурор при РП – Пазарджик, ТО – Пещера било образувано ВЧНД № 705/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, по

което било постановено Определение № 380/11.07.2023 г., постановено по ВЧНД № 705/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик.

От представеното Определение № 380/11.07.2023 г. по ВЧНД № 705/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, се установява, че Определение № 53/26.0.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера е отменено, като незаконосъобразно и производството по ВЧНД № 705/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик е прекратено. Въззивният съд е приел, че престъплението по чл. 235 от НК няма пострадал, поради което първоинстанционният съд е следвало да остави жалбите срещу прекратителното прокурорско постановление без разглеждане и да прекрати производството, а не да ги разглежда и постановява съдебен акт по същество. Доколкото районният съд е разгледал жалбите срещу прекратителното прокурорско постановление по същество и се е произнесъл с определение, то това определение било незаконосъобразно. В своето определение въззивният съд е указал, че проверката на прокурорския акт би могла да бъде реализирана само по вътрешноведомствен път, указан в текста на чл. 200 от НПК и изпълняващ стандарта за пълноценна и ефективна охрана на правото на защита в случаите, при които съдебната намеса не е допустима.

Впоследствие по повод постъпила в Окръжна прокуратура – Пазарджик жалба от лицето Мергюл Тефик П. против Постановление от 30.05.2023 г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП - Пазарджик, ТО – Пещера, била образувана пр. преписка № 2043/2023 г. по описа на Окръжна прокуратура – Пазарджик. Видно от съдържанието на Постановление от 30.08.2023 г. по пр. преписка № 2043/2023 г. по описа на Окръжна прокуратура – Пазарджик, със същото е уважена жалбата на Мергюл Тефик П. срещу прекратителното прокурорско постановление от 30.05.2023 г. на първоинстанционната прокуратура и е отменено Постановление от 30.05.2023 г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП - Пазарджик, ТО – Пещера. Не е спорно между страните, че към настоящия момент досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП - Пазарджик, ТО – Пещера, е висящо.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа.

За да възникне гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника Прокуратурата на Република България е необходимо в обективната действителност да са настъпили следните юридически факти (материални предпоставки): 1) деяние (действие или бездействие); 2) противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение); 3) вреди (неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения); 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени вреди; 5) вина на делинквента – служител на ответника, която съобразно уредената в чл. 45, ал. 2 от ЗЗД оборима презумпция се предполага и 6) твърдените в исковата молба имуществени вреди да са причинени вследствие на виновното и противоправно поведение на служител на ответника при или по повод изпълнение на възложената му работа.

Съгласно нормите на глава VI от Конституцията на Република България, Прокуратурата е част от независимата съдебна власт. Определената от основния закон функция на Прокуратурата е да следи за спазване на законността, като в тази връзка са регламентирани и изключителните ѝ правомощия: да ръководи разследването и упражнява надзор за законосъобразното му провеждане; може да извършва разследване; да привлича към отговорност лицата, които са извършили престъпления, и поддържа обвинението по наказателни дела от общ характер; да упражнява надзор при изпълнение на наказателните и други принудителни мерки; да предприема действия за оспорване на незаконосъобразни актове пред съда в случаите, предвидени в закон; освен по наказателните дела от общ характер, в предвидените със закон случаи да участва и в други дела (граждански и административни) в защита на значим обществен интерес или в интерес на лица, които се нуждаят от специална закрила (чл. 127 от Конституцията).

Съгласно регламентираните и в НПК функции на прокурора в

наказателното производство, същият притежава изключителната компетентност да прецени дали да се образува досъдебно производство и за какво престъпление, както и на кое лице да бъде повдигнато обвинение, тъй като само на този държавен орган са възложени правомощията да повдига и поддържа обвинение за престъпления от общ характер.

В изпълнение на своите функции прокурорът има право да протестира и иска отмяна или изменение на незаконосъобразни актове в срока и по реда, предвидени със закон. Протестът е писмен акт на прокурора, с който той изразява своето становище за незаконосъобразност по отношение на административен или съдебен акт и иска неговата отмяна или изменение. Следователно няма съмнение, че представителят на държавното обвинение разполага с правомощието да подаде протест срещу съответния съдебен акт, преценен от него, съгласно вътрешното му убеждение, като незаконосъобразен в предвидените от закона случаи и това негово поведение не може да бъде квалифицирано като противоправно.

В процесния случай събраните по делото писмени доказателства налагат извода, че не е налице противоправно и виновно поведение на служител на Прокуратурата, което да се намира в причинно-следствена връзка с претърпените от ищцата имуществени вреди в размер на 350,00 лв. за заплащане на адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на възражение по повод протестирането на Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера от прокурор при РП – Пазарджик, ТО – Пещера. На първо място, съгласно чл. 243, ал. 7 от НПК представителят на държавното обвинение разполага с правомощието да подаде протест срещу съдебния акт, с който е отменено постановеното от него прокурорско постановление за прекратяване на досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера, т.е. подаването на протест е правно регламентирана възможност за прокурора, която е изрично уредена в НПК. На следващо място, видно от резултатите от производството по ВЧНД № 705/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, образувано по повод подадения частен протест № 3212/29.06.2023 г., протестираното Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера е отменено, като незаконосъобразно с Определение № 380/11.07.2023 г., постановено по ВЧНД № 705/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик,

т.е. протестираният с въпросния частен протест съдебен акт е бил незаконосъобразен. Следователно не е налице неизпълнение от страна на Прокуратурата на вменените ѝ в чл. 127, т. 5 от Конституцията права и задължения да предприема действия по отмяна на незаконосъобразни актове, както твърди ищцата. В случая представителят на държавното обвинение е извършил правилна крайна преценка, че Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера е незаконосъобразно, за каквото то е прието и от Окръжен съд – Пазарджик, и в изпълнение на задълженията му, предвидени в чл. 127, т. 5 от Конституцията на Република България, е предприел законосъобразни действия по оспорване на този съдебен акт, чрез протестирането му, пред Окръжен съд – Пазарджик, на основание чл. 243, ал. 7 от НПК.

По гореизложените съображения съдът намира, че в процесния казус не се доказва наличието на противоправно и виновно поведение на служител на Прокуратурата, поради което не са налице всички предпоставки на фактическия състав на непозволеното увреждане. Това дава основание на съда да приеме, че не е налице основание за ангажиране отговорността на Прокуратурата на Република България по чл. 49 от ЗЗД и последната не дължи на ищцата обезщетение за твърдените от нея претърпени имуществени вреди в размер на 350,00 лв. за заплащане на адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на възражение по повод подадения протест срещу Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера.

Само за пълнота на изложението съдът намира за необходимо да отбележи, че цитираната в молба с вх. № 5968/12.12.2023 г. по описа на Районен съд – Пещера от пълномощника на ищцата – адв. С. М. съдебна практика е неотнормативна към процесния случай, тъй като касае казуси, чиято конкретика е коренно различна от тази по настоящия правен спор.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски, на основание чл. 78, ал. 3 от НПК, има ответникът. Същият е претендирал разноски за юрисконсултско възнаграждение за процесуален представител - юрисконсулт, който е изготвил писмено становище по делото. Съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, и броя на проведените съдебни заседания, съдът

определя размера на юрисконсултското възнаграждение на процесуалния представител на ответника в минималния размер от 100,00 лв. по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от НЗПП.

Ето защо, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. за осъществено процесуално представителство по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ф. Н. П., ЕГН *****, с адрес: с. Ново село, общ. Батак, обл. Пазарджик, ул. „Търговска“ № 59, със съдебен адрес: гр. Велинград, ул. „Винчо Горанов“ № 6, ет. 1, чрез адв. С. М. от АК – Пазарджик, против Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, осъдителен иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД за осъждане на ответника Прокуратурата на Република България да заплати на ищцата Ф. Н. П. сумата в размер на 350,00 лв – обезщетение за претърпени имуществени вреди по досъдебно производство № 181/2021 г. по описа на РУ – Пещера, пр. преписка № 2440/2021 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера, съставляващи разходи за заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на възражение във връзка с подаден от Прокуратурата частен протест № 3212/29.06.2023 г. срещу Определение № 53/26.06.2023 г. по ЧНД № 91/2023 г. по описа на Районен съд – Пещера, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 06.10.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Ф. Н. П., ЕГН *****, с адрес: с. Ново село, общ. Батак, обл. Пазарджик, ул. „Търговска“ № 59, със съдебен адрес: гр. Велинград, ул. „Винчо Горанов“ № 6, ет. 1, да заплати на Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата от 100,00 лв. (сто лева) – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Пазарджик в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____